

บทที่3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ เยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำและกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดกฎหมายครั้งเดียว กลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่มมีจำนวนทั้งสิ้น 430 คน แบ่งออกเป็นกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ 212 คน และกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว 218 คน แต่เนื่องจากมีแบบสอบถามบางส่วนที่ไม่มีความสมบูรณ์เพียงพอในการนำมาวิเคราะห์ผล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์จำแนกกลุ่มโดยวิธีตรง (Direct Method) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยทุกตัวที่ใช้เป็นตัวแปร จากนั้นจึงวิเคราะห์ผลแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีวิลส์ แลมบ์ดา (Wilks's Lambda Method) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

ตัวแปรที่ศึกษามีทั้งหมด 15 ตัวแปร ดังนี้

1. ระดับการศึกษา
2. รายได้เฉลี่ยของครอบครัว
3. การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม
4. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยละละเลย
5. ลูกคนเดียว
6. ลูกคนกลาง
7. ลูกคนเล็ก
8. ลูกคนเดียว
9. พ่อแม่อยู่ด้วยกัน
10. พ่อแม่แยกกันอยู่หรือหย่าร้าง
11. พ่อหรือแม่เสียชีวิต
12. พ่อและแม่เสียชีวิต
13. อายุที่กระทำผิดครั้งแรก
14. การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด
15. การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย

ในขั้นแรกผู้วิจัยได้นำตัวแปรทั้ง 15 ตัวเข้าวิเคราะห์ผลด้วยวิธีตรง (Direct Method) ซึ่งแสดงผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทุกตัว จากการวิเคราะห์ด้วยวิธีตรง (Direct Method)

ตัวแปร	Function Coefficients (Ci)
ระดับการศึกษา	0.471
ลูกคนโต	0.024
ลูกคนกลาง	-0.073
ลูกคนเล็ก	0.001
พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	0.155
พ่อแม่แยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	0.098
พ่อหรือแม่เสียชีวิต	0.042
รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	0.520
อายุที่กระทำผิดครั้งแรก	0.459
การเกี่ยวพันกับสารเสพติด	-0.287
การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย	-0.296
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	-0.355
การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	-0.412

หมายเหตุ ตัวแปรพ่อและแม่เสียชีวิตและตัวแปรลูกคนเดียวเป็นตัวแปรที่ไม่ผ่านการทดสอบ (Variables Falling Tolerance Test)

จากตารางที่ 8 เป็นตารางที่แสดงค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรจากการวิเคราะห์ตัวแปรด้วยวิธีตรง (Direct Method) ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ตัวแปรทุกตัวที่นำมาใช้ในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มพร้อมๆกัน ซึ่งหากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าสูง แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ต่อสมการสูง หากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวมีความสัมพันธ์ต่อสมการต่ำ ทั้งนี้ไม่คำนึงถึงเครื่องหมายบวกลบ (+,-)

หลังจากวิเคราะห์ผลด้วยวิธีตรง(Direct Method) แล้วผู้วิจัยจึงนำตัวแปรทั้ง 15 ตัวไปวิเคราะห์ผลแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธี Wilks's Lambda ซึ่งเป็นวิธีการเลือกตัวแปรเข้าสู่สมการทีละตัวตามลำดับจากตัวแปรที่มีน้ำหนักเด่นที่สุดในการจำแนกเข้าสมการเป็นตัวแรก จากนั้นก็นำตัวแปรที่มีน้ำหนักเด่นรองลงมาทีละตัวเพื่อปรับปรุงให้สมการจำแนกดีขึ้น ทั้งนี้หากตัวแปรตัวใดที่ได้รับการคัดเลือกมาก่อนและเมื่อนำมารวมกับตัวแปรอื่นๆแล้วไม่ช่วยให้สมการจำแนกกลุ่มดีขึ้นตัวแปรนั้นอาจถูกตัดทิ้งไปได้ จากการวิเคราะห์โดยการเลือกตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์ตามลำดับขั้น พบว่ามีตัวแปรทั้งสิ้น 5 ตัวแปรที่มีความสามารถในการจำแนกกลุ่ม ซึ่งแสดงไว้ในตารางที่ 9 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 9 ตารางสรุปตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่มเรียงตามลำดับขั้นที่นำมาร่วมวิเคราะห์ เพิ่มขึ้นชั้นละ 1 ตัวแปร

ขั้นที่	ตัวแปร	Wilks's Lambda
1	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	0.555
2	ระดับการศึกษา	0.430
3	อายุที่กระทำผิดครั้งแรก	0.379
4	การคบเพื่อนที่ทำความผิดกฎหมาย	0.354
5	การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด	0.335

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นตัวแปรทั้งหมด 5 ตัวแปรที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ และกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียวได้ตามลำดับขั้นที่ตัวแปรนั้นๆได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมจำแนก โดยตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัวเป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาในขั้นที่ 1 ตัวแปรระดับการศึกษาเป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในขั้นที่ 2 ตัวแปรอายุที่กระทำผิดครั้งแรกเป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในขั้นที่ 3 ตัวแปรการคบเพื่อนที่ทำความผิดกฎหมายได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในขั้นที่ 4 และตัวแปรการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดเป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์จำแนกเป็นตัวสุดท้าย

Wilks's Lambda เป็นสถิติพื้นฐานในการคำนวณว่า ตัวแปรที่นำมาวิเคราะห์จำแนกสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ซึ่งค่า Lambda นี้จะใช้วัดว่ายังคงมีอำนาจในการจำแนกที่เหลือ (Residual Discrimination) ดังนั้น Lambda จึงมีค่าในทางผกผัน กล่าวคือถ้าค่า Lambda มีค่าเข้าใกล้ศูนย์มากเท่าไร แสดงว่าตัวแปรเหล่านั้นสามารถจำแนกกลุ่มได้สูงมาก นั่นคือหากค่า Lambda เท่ากับ

0 แสดงว่าตัวแปรสามารถจำแนกกลุ่มได้อย่างเด็ดขาดแต่หากค่า Lambda เท่ากับ 1 แสดงว่า ตัวแปรไม่สามารถจำแนกกลุ่มได้เลย โดย Lambda จะมีค่าสูงสุดเท่ากับ 1 และมีค่าต่ำสุดเท่ากับ 0

ผลการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธี Wilks's Lambda จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกันสามารถใช้จำแนกกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำในสถานพินิจกลางและเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวได้ โดยมีอำนาจจำแนกที่เหลือน้อยลง ซึ่งพิจารณาได้จากค่า Lambda ที่ลดลง จากการใช้ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ที่มีค่า Lambda เท่ากับ 0.555 ในขั้นที่ 1 จนกระทั่งเหลือ 0.335 ในขั้นที่ 5 ซึ่งใช้ตัวแปรการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด นั้นหมายความว่าหากใช้ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัวเป็นตัวแปรจำแนกเพียงตัวเดียว จะทำให้มีค่าอำนาจจำแนกที่เหลือน้อยลง 55.5 และอธิบายความแตกต่างของการเป็นสมาชิกกลุ่มได้เพียงร้อยละ 44.5 และหากเพิ่มตัวแปรจำแนกอื่นๆอีกทีละชั้นตามลำดับความสำคัญจนกระทั่งครบ 5 ชั้นก็จะทำให้ค่าอำนาจจำแนกที่เหลือน้อยลงเป็นร้อยละ 33.5 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 5 ตัวร่วมกัน ได้แก่ ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ตัวแปรระดับการศึกษา ตัวแปรอายุที่กระทำผิดครั้งแรก ตัวแปรการคบเพื่อนที่ทำความผิดกฎหมาย และตัวแปรการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด สามารถอธิบายการจำแนกความแตกต่างของการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ 66.5%

จากตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปรที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ และกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวได้ดังกล่าวสามารถเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละตัวแปรตามน้ำหนักในการจำแนกกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant

Function Coefficients หรือ C_i)

ลำดับที่	ตัวแปร	Function Coefficients (C_i)
1	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	0.528
2	ระดับการศึกษา	0.487
3	อายุที่กระทำผิดครั้งแรก	0.465
4	การคบเพื่อนที่ทำความผิดกฎหมาย	-0.303
5	การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด	-0.281

จากตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Ci) โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ซึ่งเป็นค่าที่ใช้ในการตัดสินความสำคัญของตัวแปรว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มได้มากหรือน้อยเมื่อเทียบกับตัวแปรอื่นๆ (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2544) ซึ่งพิจารณาได้จากค่าของตัวเลข (ไม่คำนึงถึงเครื่องหมาย+,-) นั่นคือ ถ้าหากตัวเลขที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถจำแนกการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ไม่ดีนัก ในทางตรงกันข้ามหากตัวเลขที่ได้มีค่าสูง แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถนำมาใช้ในการจำแนกกลุ่มได้ดี จากตารางที่ 10 จะเห็นได้ว่า ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มได้ดีที่สุดคือ ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ส่วนตัวแปรที่เหลืออีก 4 ตัวจะมี ความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มได้ดีลดลงหันลงมาตามลำดับ

ตารางที่ 11 แสดงเมตริกซ์โครงสร้าง (Structure Matrix) ตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง (Structure Coefficient)

ลำดับที่	ตัวแปร	Structure Coefficients
1	รายได้เฉลี่ยของครอบครัว	0.636
2	ระดับการศึกษา	0.620
3	อายุที่กระทำผิดครั้งแรก	0.451
4	การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย	-0.263
5	การเกี่ยวพันกับสารเสพติด	-0.259
6	พ่อแม่อยู่ด้วยกัน	0.084
7	พ่อแม่แยกกันอยู่หรือหย่าร้าง	-0.072
8	การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	0.051
9	การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	-0.050
10	พ่อและแม่เสียชีวิต	-0.016
11	พ่อหรือแม่เสียชีวิต	-0.013
12	ลูกคนเล็ก	0.007
13	ลูกคนกลาง	-0.007
14	ลูกคนเดียว	-0.002
15	ลูกคนโต	0.001

จากตารางที่ 11 แสดงค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้าง ซึ่งจะบ่งบอกความสำคัญของตัวแปรจำแนก แต่ละตัวว่าตัวแปรตัวใดมีความสำคัญในการจำแนกกลุ่มมากกว่ากัน นอกจากนี้ค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างยังชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ตัวแปรนั้นมีต่อคะแนนจำแนก (Discriminant score) โดยการศึกษาที่เครื่องหมายบวก (+,-) ซึ่งแสดงทิศทางความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน และทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์จากตารางที่ 11 จะเห็นว่าเมื่อพิจารณาเฉพาะตัวแปรที่มีความสามารถในการจำแนกกลุ่มทั้ง 5 ตัว จะพบว่าตัวแปรที่มีเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเป็นลบ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกับกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ ได้แก่ ตัวแปรการคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย และตัวแปรการเกี่ยวพันกับสารเสพติด ในขณะที่ตัวแปรที่มีเครื่องหมายของค่าสัมประสิทธิ์โครงสร้างเป็นบวกมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันกับกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว ได้แก่ ตัวแปรรายได้เฉลี่ยของครอบครัว ตัวแปรระดับการศึกษา และตัวแปรอายุที่กระทำผิดครั้งแรก ซึ่งรายละเอียดสามารถพิจารณาได้จากตารางที่ 12-13 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 12 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน ระดับการศึกษา อายุที่กระทำผิดครั้งแรกและการคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย จำแนกตามกลุ่มเยาวชน ชายที่กระทำผิดซ้ำ และกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว

ปัจจัย	กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ			กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว		
	N	X	SD	N	X	SD
1.รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน	212	5230.66	2438.58	218	16411.01	8447.47
2.ระดับการศึกษา	212	6.25	1.36	218	9.18	1.94
3.อายุที่กระทำผิดครั้งแรก	212	14.83	1.48	218	16.43	1.00
4.การคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย	212	10.18	16.32	218	1.66	1.84

จากตารางที่ 12 พบว่า กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือนต่ำกว่ากลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว กล่าวคือ กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำมีรายได้ของ

ครอบครัวโดยเฉลี่ย 5230.66 หรือประมาณ 5,231 บาทต่อเดือน ในขณะที่รายได้เฉลี่ยของครอบครัวเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีค่าสูงกว่า คือ 16411.01 หรือประมาณ 16,400 บาทต่อเดือน เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของระดับการศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนปีที่ได้รับการศึกษานั้น พบว่าในกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำจะมีจำนวนปีที่ได้รับการศึกษาน้อยกว่ากลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว นั่นคือ กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ ได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 6.25 คือได้รับการศึกษาประมาณ 6 ปี เทียบได้กับการศึกษาในระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ในขณะที่กลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวได้รับการศึกษาโดยเฉลี่ย 9.18 คือประมาณ 9 ปี ซึ่งเทียบได้กับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3

สำหรับค่าเฉลี่ยของอายุที่กระทำผิดครั้งแรกจะพบว่า เยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำจะเริ่มกระทำผิดกฎหมายเมื่อมีอายุโดยเฉลี่ยน้อยกว่าเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว คือ จะเริ่มกระทำผิดที่อายุเฉลี่ยประมาณ 14 ปี ในขณะที่เยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวจะเริ่มทำผิดกฎหมายเมื่ออายุประมาณ 16 ปี

สำหรับค่าเฉลี่ยของการคบเพื่อนที่ทำผิดกฎหมาย จะเห็นได้ว่ากลุ่ม เยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายมากกว่าเมื่อเทียบกับเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียว โดยกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายโดยเฉลี่ยเท่ากับ 10.18 คือประมาณ 10 คน ในขณะที่กลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียวมีเพื่อนที่ทำผิดกฎหมายโดยเฉลี่ยเท่ากับ 1.66 หรือ ประมาณ 1 คน

ตารางที่ 13 แสดงจำนวน และร้อยละของกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ และกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียว จำแนกตามการเกี่ยวข้องกับสารเสพติด

การเกี่ยวข้องกับสารเสพติด	เยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ		เยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียว	
	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)	จำนวน (N)	ร้อยละ (%)
ใช้ยาเสพติด	206	97.2	158	72.5
ไม่ใช้ยาเสพติด	6	2.8	60	27.5
รวม	212	100.0	218	100.0

จากตารางที่ 13 จะเห็นว่าเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำมีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดมาก ถึง 97.2% ในขณะที่เยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวมีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดน้อยกว่า คือมี 72.7 % จะสังเกตว่ากลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมีการเกี่ยวข้องกับสารเสพติดมากกว่ากลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวร้อยละ 24.5

ตารางที่ 14 ผลการคาดคะเนกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำและกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว

กลุ่มจริง	จำนวน	กลุ่มที่คาดคะเน	
		เยาวชนกระทำผิดซ้ำ	เยาวชนกระทำผิดครั้งเดียว
เยาวชนกระทำผิดซ้ำ	212	205 (96.7%)	7 (3.3%)
เยาวชนกระทำผิดครั้งเดียว	218	21 (9.6%)	197 (90.4%)

ร้อยละของจำนวนที่คาดคะเนได้ถูกต้อง = 93.5%

ตารางที่ 14 เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม และนำไปคาดคะเนการเป็นสมาชิกกลุ่มนั้นปรากฏว่า ตัวแปรทั้ง 5 ตัว สามารถจำแนกกลุ่ม ซึ่งมีผลในการทำนายการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องเป็นจำนวนร้อยละ 93.5 ของจำนวน 430 คน (จำนวนกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำจำนวน 212 คน จำนวนกลุ่มเยาวชนที่กระทำผิดครั้งเดียว 218 คน รวม 430 คน)

ดังนั้นจากกลุ่มจริงของเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำ 212 คน เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการทำนายว่าน่าจะเป็นกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำเพียง 205 คน และไม่ได้กระทำผิดซ้ำ 7 คน เท่ากับว่าสมการทำนายผิดพลาดไป 3.3% สำหรับกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว จำนวน 218 คน เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการทำนายว่าน่าจะเป็นกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียวเพียง 197 คน และไม่ใช่เยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว 21 คน เท่ากับว่าสมการทำนายผิดพลาดไป 9.6% แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้นี้ สามารถจำแนกกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำและกระทำผิดครั้งเดียวได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน โดยจำแนกกลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดซ้ำได้ผิดพลาดน้อยกว่ากลุ่มเยาวชนชายที่กระทำผิดครั้งเดียว